

اولویت اصلاحات بر نئولیبرالیسم

یادداشتی از محمدعلی همایون کاتوزیان درباره اندیشه‌های اقتصادی و وضعیت ایران

نوبت به مردان رسید

پرونده تعدادی از مردانی که به دلیل پوشیدن شلوارک بازداشت شده‌اند، به دادسرا رفته است

جبهه‌های دیگر در جنوب اسرائیل

یادداشتی از آرمین منتظری درباره منافع ایران از فعال شدن حوثی‌ها علیه اسرائیل

توهین به حضرت مسیح از نظر ما محکوم است
مواضع رهبری درباره مسائل منطقه‌ای و جهانی در دیدار با مهمانان خارجی تحلیف

کلید واژه‌های رئیس جمهور
در سخنرانی مراسم تحلیف:
#وفاق_ملی
#عادی_سازی
#تعامل_با_جهان
#مقابله_با_تحقیر_و_تحمیل
#بازگشت_به_سند_چشم‌انداز
#اصلاحات_رویکردی_ساختاری_رفتاری

مانیفست پزشک‌ها سوگند برای ایران

تهمت‌نامه‌ها
روایت فرهاد فخرآبادی
از حملات تندروها
به شورای راهبری
دولت چهاردهم

سرمقاله
شهروندی مقدم بر ریاست جمهوری

دارد. ولی از طرق دیگر، نظارت مؤثر بر تعهدات و قسم خوردن‌های فرد را جاری می‌کنند و اگر دست از پا خطا کرد، او را به پاسخگویی وادار می‌کنند. وضعیت کنونی ما این گونه است که قسم خوردن اعتبار و حرمت سابق را ندارد؛ در نتیجه، به راحتی نادیده گرفته می‌شود. همچنین، نهاد‌های نظارتی رسمی و غیررسمی در این مورد کارایی ندارند. به همین دلیل، می‌بینید در ۴۵ سال گذشته ۱۳ دوره رئیس جمهور داشته‌ایم؛ ولی هیچ‌گاه جز مورد اول (آن هم شرایط کاملاً ویژه‌ای بود) به نقض قسم متهم نشده‌اند. در حالی که عملکردهای آنان به شدت متفاوت از هم بود و اغلب نیز یکدیگر را به‌طور کامل تخطئه می‌کنند. اگر قرار باشد که قسم خوردن مابعد‌الزمانی بی‌رونی نداشته باشد، پس فایده قسم خوردن چیست؟ اکنون آقای پزشک‌ها در مجلس قسم یاد کرده‌اند. این قسم نافی و حتی جانشین وظیفه شهروندی او نیست. او یا هر مسئول دیگری پیش از آنکه قدرت رسمی داشته باشد مسئولیت اخلاقی و انسانی در مقام شهروندی دارند. **س**

تاریخ سیاست ۳
یکی از مشکلات جوامعی که وارد دنیای مدرن شده‌اند ولی به الزامات آن پایبند نیستند یا نهاد‌های آن را ندارند، این است که به قول معروف از آنجا مانده‌اند و از اینجا مانده شده‌اند. یعنی، نه ملتزم به سنت‌های گذشته هستند و نه تحت الزامات نهاد‌های جامعه مدرن قرار دارند. یکی از این موارد، «قسم خوردن» است. قسم خوردن یعنی تعهد قطعی و به‌صورت جمعی پیمان بستن. هم‌قسم شدن یعنی متحد شدن. این، یک ویژگی اساسی در نظام‌های سنتی است که اگر کسی قسم خود را نقض کند باطرده‌ونفی اجتماعی و سیاسی همراه می‌شود و هزینه سنگینی برای او دارد. نمونه آن در نظام حقوقی است که بیشتر و نیز در قانون جزای کنونی ما بر خوی از شقوق قتل عمد از طریق قسامه اثبات می‌شود. در قدیم کمتر کسی حاضر بود قسم دروغ و صوری بخورد لذا قسامه معتبر بود الا آن می‌شود با قدری تأمین هزینه چند نفر قسم خورنده را ردیف کرد؛ گویی معنا و اعتبار قسم خوردن از میان رفته است. در نظام‌های مدرن، اغلب مردم در بند قسم خوردن دیگران نیستند؛ هر چند هنوز هم رواج

قسم‌نامه‌ها
بازخوانی مهرداد خدیو
از آنچه روسای جمهور
در مراسم تحلیف خود
در ادوار مختلف گفتند